

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľa: **A.**, bytom S. proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Považskej Bystrici**, Centrum 1/1, P., za účasti Slovenského pozemkového fondu Bratislava, regionálne pracovisko P., Námestie A. Hlinku 29/34, P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j. H/2007/00777-R/912-BE1-A-50 zo dňa 11. septembra 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. marca 2008 č. k. 13Sp/60/2007-17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. marca 2008 č. k. 13Sp/60/2007-17 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. j. H/2007/00777-R/912-BE1-A-50 zo dňa 11. septembra 2007. Uvedeným rozhodnutím Obvodný pozemkový úrad v Považskej Bystrici ako orgán príslušný podľa § 5 ods. 1, 2 zákona č. 518/2003 Z. z. v spojení s § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“), rozhodol v reštitučnej veci navrhovateľa tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené § 3 ods. 1, písm. l/, m/ zákona č. 503/2003 Z. z.

na navrátenie vlastníctva alebo na priznanie práva na náhradu za pozemky v katastrálnom území P. zapísané v pozemno-knižnej vložke č. X. ako parcela č. 3760 – roľa o výmere 1 445 m², parcela č. 3770 – roľa o výmere 1 314 m², parcela č. 3771 – roľa o výmere 841 m², parcela č. 3776 – roľa o výmere 1 437 m², parcela č. 3777 – roľa o výmere 433 m², parcela č. 3788 – roľa o výmere 1 753 m², zapísané v pozemno-knižnej vložke č. X. ako parcela č. 1581/9 – pasienok bez výmery, odporca súčasne rozhodol aj o navrátení parcely KN č. X. – stodola o výmere 104 m² tak, že žiadosť navrhovateľa v tejto časti nespĺňa podmienky uvedené v § 1 ods. 1, 2 zákona č. 503/2003 Z. z..

V odôvodnení rozsudku uviedol, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z.; pretože vyvlastnené pozemky slúžia účelu, na ktorý boli vyvlastnené a za vyvlastnenie bola poskytnutá náhrada. Pokiaľ ide o tieseň a nápadne nevýhodné podmienky (§ 3 ods. 1, písm. j/), ide o podmienky navrátenia vlastníctva, ak vlastníctvo prešlo na štát v dôsledku uzavretia kúpnej zmluvy. V prejednávanej veci vlastníctvo prešlo na štát vyvlastnením. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vo veci správne rozhodol. Navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienok na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa § 3 ods. 1 písm. l/, m/ zákona č. 503/2003 Z. z., a preto napadnuté rozhodnutie obvodného pozemkového úradu podľa § 250q ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal navrhovateľ odvolanie. Uviedol, že časť pozemkov doteraz neslúžila účelu, pre ktorý bola vyvlastnená a že je potrebné, aby v predmetnej veci bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom – geometrom, ktorý vytýči územia, ktoré sú zastavané a sú využívané v súlade s účelom, pre ktoré boli vyvlastnené a vyčlení nehnuteľnosti, ktoré dosiaľ na tento účel využívané neboli.

Odporca ako aj Slovenský pozemkový fond v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 250ja ods. 2 veta druhá OSP a rozhodol podľa § 219 ods. 1, 2 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

Podľa § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 3 ods. 1 písm. l/ zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená.

Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že navrhovateľ v reštitučnej žiadosti z 3. mája 2004 uviedol, že pozemky prešli na štát vyvlastnením s tým, že žiadal priznať náhradu za vyvlastnené pozemky bezplatným prevodom vlastníctva k parcele č. 4122 katastrálneho územia P.. Súd z obsahu spisového materiálu mal za preukázané, že navrhovateľ je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 503/2003 Z. z., že žiadosť o navrátenie vlastníctva podal včas na príslušnom orgáne, ako aj, že vlastníctvo k pozemkom prešlo na štát vyvlastňovacím rozhodnutím bývalého Mestského národného výboru v Považskej Bystrici č. j. UP408/83 z 26. apríla 1983 a č. j. UP-249/86 zo dňa 20. marca 1986. Z vyjadrenia Slovenského pozemkového fondu Bratislava vyplýva, že podľa údajov katastra nehnuteľností predmetné pozemky sú v tomto čase vo vlastníctve Mesta P., slúžia účelu vyvlastnenia, tvoria súčasť sídliska R. a sú zastavané bytovými domami, prístupovými komunikáciami a verejnou zeleňou. Námietku navrhovateľa uvedenú v odvolaní, že časť pozemkov doteraz neslúžila účelu, pre ktorý bola vyvlastnená, súd nepovažuje za opodstatnenú. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z., pretože vyvlastnené pozemky slúžia účelu, na ktorý boli vyvlastnené a za vyvlastnenie bola poskytnutá náhrada. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na vyjadrenie samotného navrhovateľa, ktorý v odvolaní zo dňa 26.9.2007 proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Považskej Bystrici uviedol, že uvedené vyvlastnené pozemky sú zastavané, a preto sa nevydávajú. Z titulu tohto je jeho požiadavka, ktorú prvýkrát uviedol až v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že žiada, aby v predmetnej veci bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom – geometrom, ktorý vytýči územia, ktoré sú zastavané a sú využívané v súlade s účelom, pre ktorý boli vyvlastnené, a vyčlení nehnuteľnosti, ktoré doposiaľ na tento účel využívané neboli, neopodstatnená a nedôvodná. Najvyšší súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vo veci správne rozhodol.

Nepochybil preto krajský súd, keď potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu.

Najvyšší súd SR s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, také, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP s použitím § 250l ods. 2 OPS a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a odporcovi preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania navrhovateľa žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 1. apríla 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth